

кредитории, които съ прѣвъходни по количеството и притѣжателъ на тритѣ му четвърти. Испадналіятъ и онія кредитори, които не съ съгласили, колкото и да могжатъ да съ противяватъ на това рѣшително писмо, обаче по причинѣ на съпротивленіето имъ, исполненіето на рѣшителното [писмо], не може да съ забавлява [спира].

Членъ 240). Синдицитъ [намѣстницитетъ] когато разсполагатъ съ стокытѣ на испадналіятъ, ако би да съ обвържатъ за повече нѣщо отъ колкото е стойността на стоката, кредиторите които съ позволили да съ търгува съ рѣченѣтъ стоки, спорядъ условиета които съ дали въ рѣшителното, тѣ сами ще отговарятъ за повечето отъ частътъ която имъ съпада отъ стоки на испадналіятъ, и всѣки единъ е длъженъ да плати пары за допълненіе на количеството, съразмѣрно съ онова гдѣто има да зима.

Членъ 241). Синдицитъ съ длъжни, да побързватъ да продаватъ недвижимото притѣжаніе, както и движимѣтъ стоки на испадналіятъ, за да му исплащатъ дълговете. Тия работи съ правятъ съ надзираніето на търговскыятъ чиновникъ, и не е нужда да съ призовава, или да съ докарва и испадналіятъ.

Членъ 242). Съобразно съ горѣспомнатиетъ 195-и членъ, синдицитъ съ позволени да разглѣдватъ всякакво право и тѣжба, и въ тоя случай, никакъ съ не зима во вниманиe съпротивленіето на испадналіятъ.

Членъ 243). Горѣрѣченитѣ споразумени [съгласни] кредитори, призоваватъ съ отъ търговскыятъ чиновникъ, за да направятъ ако не повече, то поне единъ съѣтъ въ първѣтъ годинѣ когато съ съгласили, а ако стане нужда, ти можатъ да съ събирайтъ и въ будущѣтъ годинѣ. Въ тия съѣти синдицитъ съ длъжни, да даджатъ, рапортъ за по кой начинъ съ разглѣждали работите на испадналіятъ, и съобразно съ горѣказаниетѣ 170-и и 236-и